

Man har haft en stor villighed til ikke alene fra realkreditinstitutterne, men også fra pengeinstitutterne til hele tiden at tilbyde suppleringslån, omlægninger, ned i kurs, ned i rente, en masse omlægninger, som har frigjort kapital til den enkelte familie, så man har været i stand til at betale de ekstra afgifter, der er kommet fra regeringer.

Hvad gør vi så den dag, renten for alvor stiger? Hvad gør vi med den store del af folks privatøkonomi, som i øjeblikket er det, jeg kalder plasticortøkonomi, hvor folk lader sig friste op til jul af tilbud om at få et plasticort, hvor de kan gå ned at handle for 30.000, 40.000 eller 50.000 kr.? Ja, det går godt, så længe markedsrenten ikke er højere, end den er i øjeblikket, men en forhøjelse af markedsrenten på en håndfuld procent vil betyde, at disse familier vil gå økonomisk ned.

Derfor er der brug for, at vi har en sund økonomi for samfundsøkonomien, for statens økonomi, en sund økonomi for virksomhedernes økonomi, men så sandelig også en sund økonomi for den enkelte familie. Og det, der er brug for i den forbindelse, er, at familierne får en tro på fremtiden.

Og det rigtig gode spørgsmål, inden vi i dag skal stemme om finansloven for 2001, er: Er det en finanslov, der leverer optimismen og troen på fremtiden? I Frihed 2000 er vi ikke i tvivl. Den finanslov, som ligger til afstemning om lidt, giver ikke folk tro på, at der er bedre tider fremover, og derfor vil vi fra Frihed 2000 anbefale Folketinget at stemme nej til finansloven.

Finansministeren (Mogens Lykkesoft):

Må jeg sige tak til alle ordførerne for en lang debat med mange emner, hvoraf en stor del da havde direkte forbindelse med finansloven for år 2001. Jeg vil også, ligesom formanden for Finansudvalget gav udtryk for, sige tak til Finansudvalget og medarbejderne dér og en ganske særlig tak til de mange medarbejdere i Finansministeriet, der har knoklet så hårdt og som altid professionelt med dette enorme stof, som vi har behandlet nu i nogle måneder her i Folketinget.

Jeg vil godt sige, at vi i regeringen er meget tilfredse med det færdige produkt, som vi skal stemme om om lidt. Det lever op til vores ønsker fra udspillet om det holdbare samfund, om et bedre velfærdssamfund med højere kvalitet.

Det sætter ind i forhold til påviste udfordringer på ældreområdet i forhold til at sikre bedre

udgifter, der har med helbred, medicin osv. at gøre, og også de stigende varmeudgifter sættes der ind over for.

Det adresserer den sociale forbedring at give førtidspensionister, der er gift med lavtlønnede fra andre grupper, en større pension, et bedre tillæg.

Det sætter ind over for kvaliteten i ældreomsorgen ved at forbedre servicejobordningen. Og på uddannelses- og forskningsområdet er der meget store og langsigtede vigtige fremskridt indeholdt i finanslovsforslaget.

På arbejdsmiljøområdet er der nye fremskridt på miljø, på sundhed, når det gælder sundere fødevarer. Enhedslistens initiativ omkring skolemaden er vi glade for at vi er blevet parthavere i alle sammen.

Der er en bred indsats på erhvervs politikken i det, der er fremadrettet, det, der har med viden-samfundets udvikling at gøre i de såkaldte dk21-initiativer, og der er på kulturområdet nye fremskridt.

Meget mere kunne nævnes, men for regeringens synspunkt er det alt sammen bidrag, der trækker i den rigtige retning, i retning af et velfærdssamfund med højere kvalitet, men også med større konkurrencekraft i den internationale økonomi.

Derfor er man selvfølgelig undrende over den virkelighed, som mange fra oppositionen fremstiller, når de tager ordet i en finanslovdebat.

Jeg må sige, at med den store og farlige flok af angrebslystne venstreløvere, der meldte sig allerede fra morgenstunden, var jeg meget glad for, at jeg ikke var en zebra. Hr. Thor Pedersen og alle de andre sammenfattede jo Venstres altid kortfattede fremstilling af deres egen politik under de fire slogans eller floskler: frit valg, skattestop, lov og orden, stramninger over for udlændinge.

Og så blev tre fjerdedele af taletiden i øvrigt brugt på at dyrke vrangbillederne om Socialdemokratiet og om regeringen, og hvad vi gør, hvad vi siger; det var et forsøg på at tegne et fjendebillede af løftebrud, omsorgssvigt, vold, kriminalitet, et forsøg på at fremkalde billeder i folks underbevidsthed af et Socialdemokrati, der skulle være beslægtet med DDR og Nordkorea. Det synes jeg er en fornærmelse.

Men nogle generelle betragtninger om, hvordan jeg ser virkeligheden:

Danmark er her i slutningen af år 2000 blandt et af Europas mest socialt harmoniske og mest velfungerende markedsøkonomier. Det er et